

PROTOKÓŁ JURY XV KONKURSU NA ZIMOWY LIMERYK ANTYDEPRESYJNY

30 stycznia 2016 roku Jury XV Konkursu organizowanego przez klub Winda GAK na *Limeryk antydepresyjny o tematyce geriatrycznej* (związanej z niedawno obchodzonym Międzynarodowym Rokiem Seniora) w składzie:

Bogusław Jackowski – członek przewodzący,
Andrzej Stelmasiewicz – członek wspierający,
Bartłomiej Dratkowski – członek specjalistyczny,
Andrzej Trzaska – członek permanentny (obecny duchem),
Katarzyna Burakowska – sekretarz, kierownik klubu Winda GAK

po wnikliwym przeanalizowaniu nadesłanego obfitego materiału, obejmującego **ponad dwieście ramoliików** w różnej postaci (drukowanej, elektronicznej i rękopiśmiennej) **od 34 uczestników** płci obojga, wydało werdykt, przytoczony *in extenso* poniżej.

Jury przyznaje jedną nagrodę specjalnie utworzoną dla tej edycji konkursu – **GRAND PRYK** – w postaci expandera, butelki specyfiku *Doppel herz* i albumu malarstwa „Beata Cedrzyńska – Obrazy” (ufundowanego przez Fundację Wspólnota Gdańska). Otrzymuje ją pan **Ryszard Błaż** z Nowego Tomysła za limeryk:

Stary rabin tak (gdzieś w Anatewce)
przy koszernej się modlił nalewce:
„Miłosierny spraw Boże,
aby ktoś, kto nie może,
czuł zarazem, że już mu się nie chce.”

Ponadto Jury przyznało trzy **RÓWNORZĘDNE NAGRODY**, które otrzymują:

pani **Katarzyna Radomska** z Pogórza (nagroda w postaci: hantli, skakanki, butelki preparatu *Buerlecitin* i ufundowanego przez Fundację Wspólnota Gdańska albumu „Adriana Majdzińska & Czesław Podleśny”) za udany debiut, ze szczególnym podkreśleniem aktywności w trakcie finału:

Staruszek Julian z dzielnicy Gdańsk Stogi
garbił się prawie do samej podłogi.
Pokochał przykry defekt,
bo zyskał świetny efekt:
ma widok centralnie na damskie nogi.

Dwóch starszych panów ze wsi Brzeziny
przybrało bardzo nietęgę miny
mijając przybytku bramy,
gdy dwie leciwe damy
wciągnęły ich na oględziny.

pani **Ewa Malanowska** z Elbląga (nagroda w postaci piłki do ćwiczeń, butelki preparatu *Buerlecitin* i ufundowanego przez Fundację Wspólnota Gdańska albumu malarstwa „Beata Cedrzyńska – Obrazy”) za walkę o równouprawnienie:

Emerytki z miejscowości Śniadów
z transparentem do Sejmu dziś jadą:
„Stare Babki znikają
z mapy naszego kraju –
zlikwidujemy więc też starych dziadów!”

pan **Zbigniew Witosławski** z Gorzowa Wielkopolskiego (nagroda w postaci jak wyżej)
za walory edukacyjne i zaszczytowanie finału obecnością:

Pewien staruszek z Astrachania
w przerębel skakał bez wahania,
bo w zimnym mu ciało
nareszcie twardniało
i Wiera mówiła: „Aleś ty jest, Wania!”

Starszy pan w uroczysku Pod Działem*
mimo mrozu zachwyił się ciałem
oraz duszą kobiety.
I co dalej? Niestety,
nie opowiem, bo zapomniałem.

*Pod Działem – uroczysko w gminie Krzywca w powiecie przemyskim (N49°49'42",
E22°34'45").

Po długim namyśle Jury przyznało 2 (słownie dwie) NAGRODY SPECJALNE, które
otrzymują:
pani **Magdalena Basta** z przyzwyczajenia, bez podania przyczyn, ale z podaniem
przykładów:

Chwat-emeryt, co w mieście żył Rawa,
silnych podniet z paniami doznawał.
Gdy czarował raz Stenię,
rymnał nagle na ziemię
i dziś nie wie: miał orgazm, czy zawał?

Starej daty Indiance z Teksasu
chrupło w nodze, gdy szła do szałasu.
Potem tuż na polanie
posłyszała mlaskanie...
A to nadgryzł ją właśnie ząb czasu.

oraz pan **Piotr Piela** za zidentyfikowanie nowej formy poetyckiej i nadanie jej
niezwykle trafnej i adekwatnej nazwy **RAMOLIKI**.

Po jeszcze dłuższym namyśle Jury postanowiło przyznać **11 (słownie jedenaście)**
WYRÓŻNIENI i nagrodzić wyróżnionych autorów sprzętem sportowym (do wyboru:
skakanka lub hantle) lub ufundowaną przez Fundację Wspólnota Gdańska książką.
Wyróżnienia otrzymują (w porządku niealfabetycznym):

pan **Adam Gwara** z Hornówka bez podania przyczyn, za to z podaniem limeryku:

Rosą wonną pan Jan pod Jabłonną
zjechał konno i wziął ją bezbronną.
Panna Anna mu skłonna,
ma sto wiosen. Czy on na
miłość Anny jest gotów dozgonną?

pani **Zofia Nowacka-Wilczek** z Lublina za użycie gwary i propagowanie folkloru i higieny tradycyjnej:

Zalotnie doniósł dziadek w Swarzędzu,
że go „przydatki coś ciągiem swendzu”.
Sąsiadka na to, że „rzyć
trza bardzo dokładnie myć:
– niech włązu w baliu i już nie glendzu!”

pan **Mirek Mularski** za upór i wierność, z podaniem wybranego bez podania przyczyn limeryku:

W kurorcie Ciechocinku
po ulubionym drinku
starsza pani
na bani
nago biega po rynku.

pan **Bogdan Malach** za wierność, z podaniem limeryku homonimowego:

Pewien wdowiec, repatriant z za Buga,
do dziewczyny znacząco zamrugał –
choć chodzi o lasce,
ciągle marzy o lasce,
może w końcu mu któraś wystruga...

pan **Bogdan Krajewski** za wierność i za pamiętanie:

Tli się wciąż w dziadku, w mieście Dakota,
na sprośne figle dzika ochota.
Dybie w sobotę
na babci cnotę,
jeśli pamięta, że to sobota.

pani **Bożena Kansy** z Krzywiczyny za optymizm optyczny:

Babuni Petroneli z Naroku
ubywało lat każdego roku.
Ciągle młodniała,
bo nie wiedziała,
że jej lusterko ma wadę wzroku.

pan **Grzegorz Lewkowicz** przypuszczalnie z Trójmiasta za wierność i finanse:

Pewien pazerny zgred z Bojanowa,
swoje dochody w skarpecie chował.
Kiedy umarł – niestety,
puste były skarpety,
bo z oszczędności dziur nie cerował.

pan **Eryk Lime** też przypuszczalnie z Trójmiasta za zwartość zawartości i niezłomną wierność mimo nieobecności:

Dziadek
obiadek
spożył.
Nie dożył...
Spadek!

pan **Artur Kozłowski** z Ząbkowic Śląskich za wierność i lokalność nadmorską:

Stary szyper (ma dom w Jelitkowie)
gdy chuć poczuł to stawał na głowie.
W ten sposób osiągał on
właściwy i zwrot i pion.
Mają głowę ci starzy szyprowie!

pan **Grzegorz Zarodkiewicz** przypuszczalnie stąd za lokalność i donos osobisty:

W tczewskim domu starości leciwy generał
tak się poczuł niedobrze, że prawie umierał.
Prychał.
Kichał.
Mimo to pielęgniarki swym wzrokiem rozbierał.

pan **Ryszard Zienkiewicz** też przypuszczalnie stąd za lotność i zalotność słowa:

Adela – matrona ze Żnina
leci na leciwego Edwina.
lotem kuszącym zmysły.
Ten przestał być obwisły
i chodzi jej jak sprężyna.

SPECJALNE WYRÓŻNIENIE Naczelnej Operatory Windy Jury, w porozumieniu z Operatorą, przyznało pani **Agnieszce Pochwalskiej** z Warszawy:

Pewien bywalec WINDY GAK-u
kochanek się obawia braku,
bo mu podstępnie spada krzywa,
a winowajcę... szata skrywa.
Daj mi choć roczek, łajdaku!

W ostatnim słowie Jury wyraża swoje ogromne uznanie dla wszystkich ramolikodawców, a jednocześnie wyraża ogromne ubolewanie, że PT Organizatorzy zapewnili tylko tyle nagród, ile zapewnili. Organizatorom, ramolikodawcom i wszystkim, którzy zaszczyli finał swą obecnością Jury gorąco dziękuje.

Gdańsk, 30 stycznia 2016

Członkowie Jury Konkursu obecni ciałem:

Bogusław Jackowski

Andrzej Stelmasiewicz

Bartłomiej Dratkowski